BULETINUL EPISCOPIEI

Buletin informativ al Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria, cu reşedinţa la Giula
Apare cu binecuvântarea † Preasfinţitului Părinte Episcop Siluan – Anul VIII. Nr. 4 (84), aprilie 2010

Scrisoare Pastorală la Învierea Domnului – 2010

† Siluan
din mila lui Dumnezeu
Episcopul Eparhiei Ortodoxe
Române din Ungaria

Iubitului cler, cinului monahal şi dreptmăritorilor creştini şi creştine din de Dumnezeu păzita Episcopie Ortodoxă Română din Ungaria, har, milă şi pace, de la Dumnezeu Tatăl, iar de la noi părintească îmbrăţişare!

Iubiţi fraţi şi surori
întru Hristos Domnul,

Hristos a înviat!

Cu ajutorul Preabunului Dumnezeu ajuns-am din nou vremea cea sfântă şi binecuvântată, ceasul cel frumos al Sărbătorii Sărbătorilor, cea numită Împărătească şi Doamnă a tuturor celorlalte Sfinte Sărbători din timpul anului ale Bisericii noastre Ortodoxe, în care putem să spunem, iară şi iară, cu toată inima şi cu bucurie, acest frumos salut pascal moştenit de la moşii şi strămoşii noştri: **Hristos a înviat!** Putem să mărturisim din nou fraţilor noştri întru credinţă şi tuturor celor pe care în aceste zile îi vom întâlni, vestea cea bună pe care cel dintâi a spus-o îngerul Domnului, aflat lângă piatra mormântului gol, către femeile mironosiţe (Matei 28, 5-6), iar acestea, la rândul lor, către Apostolii cei ascunşi de frica iudeilor (Ioan 20, 19). Putem şi noi, astăzi, să mărturisim din nou, în faţa tuturor, credinţa noastră cea întru Hristos, Domnul nostru, Cel Răstignit şi Înviat, pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.

Aşa mărturisim de fiecare dată, când rostim Crezul sau Simbolul Credinţei, la Sfânta Liturghie. Şi această mărturisire este cu atât mai importantă în acest an, 2010, când prin hotărârea Sfântului Sinod al Bisericii noastre Ortodoxe Române, în întreaga Patriarhie Română sărbătorim anul jubiliar al Crezului Ortodox, la împlinirea a 1685 de ani de la data desfăşurării celui Dintâi Sinod Ecumenic de la Niceea (325), care a statornicit primele şapte articole din Crez şi anul jubiliar al Autocefaliei Bisericii Ortodoxe Române, la trecerea a 125 de ani de la recunoaşterea oficială a acestei autocefalii (1885), adică a faptului de a-şi putea hotărî singură, cu ajutorul lui Dumnezeu, soarta. Aceste momente capitale, pe care le aniversăm, au fost determinante în istoria Bisericii Ortodoxe Creştine, în general, mai ales Primul Sinod Ecumenic, care dimpreună cu celelalte Şase Sinoade Ecumenice au stabilit dogmele sau învăţăturile fundamentale de credinţă ale Sfintei noastre Biserici Ortodoxe. Sau ele au avut un rol atât de important în afirmarea noastră ca Neam Românesc şi Creştinesc, cu o demnitate pe măsura acestei chemări, pe care vrednicii noştri înaintaşi ne-au dăruit-o. În felul acesta ne-am ctitorit Sfânta noastră Biserică Ortodoxă Română, în deplină comuniune dogmatică, liturgică şi canonică cu toate celelalte Sfinte Biserici Ortodoxe Surori, împărtăşindu-ne, pe pământul scump al Patriei noastre, de toate darurile lui Dumnezeu.

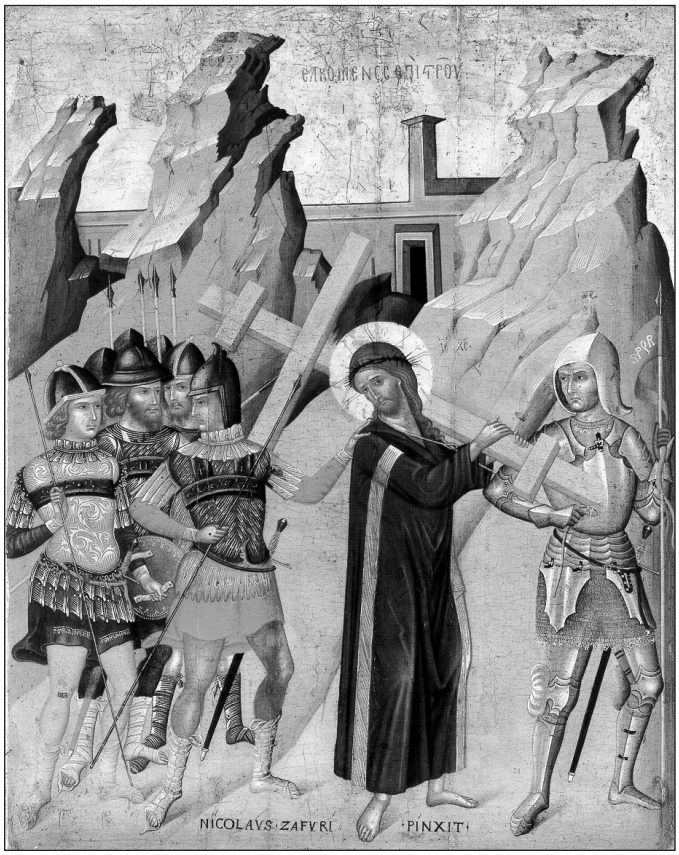

Mântuitorul purtând Crucea, El Greco, Toledo, cca. 1579

Iubiţi credincioşi şi credincioase,

Cele care întotdeauna au stat aproape de Domnul şi Mântuitorul nostru Iisus Hristos, pe lângă iubiţii Săi Ucenici şi Apostoli, au fost câteva femei credincioase, care în calendarul şi în istoria Bisericii noastre Ortodoxe au rămas cunoscute cu numele de „Femeile Mironosiţe". Lor, Sfânta noastră Biserică Dreptmăritoare le-a şi închinat o Duminică specială, cea de-a Treia după Învierea Domnului, numită dealtfel: „Duminica Femeilor Mironosiţe". Ele, şi mai presus decât ele, Maica Domnului, cea care şi-a pus întreaga ei fiinţă la dispoziţia lui Dumnezeu, pentru ca Acesta să îşi poată îndeplini prin ea planul Său de mântuire a neamului omenesc, L-au ascultat şi L-au iubit pe Domnul, I-au stat întotdeauna aproape şi L-au slujit din avutul lor (Luca 8, 3). Deşi erau femei, mai slabe cu firea şi cuprinse de teamă, dar şi de bucurie adesea (Matei 28, 8), ele nu au ezitat să îşi arate dragostea lor faţă de Domnul, atunci când au hotărât să se ducă la mormânt, dis-de-dimineaţă, în ziua cea dintâi a săptămânii (Matei 28, 1), adică Duminica, ca să ungă cu miresme Trupul Cel mort al Domnului, făcându-şi astfel datoria faţă de Cel pe care Îl iubeau. Nimic nu a putut să le stea în cale şi copleşitoare le-a fost bucuria, dar şi teama, când au aflat piatra, care era mare foarte, dată la o parte de la uşa mormântului (Marcu 16, 3-4), iar pe Cel pe Care Îl credeau mort, să Îl vadă în faţa lor Viu şi strălucind de lumină. Acesta a fost darul cel mare pe care a voit să Îl facă Dumnezeu mai întâi Maicii Sale Preacurate şi celorlalte Femei Mironosiţe, adică le-a dăruit lor mai întâi să Îl întâlnească Înviat şi să cunoască Sfânta Sa Înviere din morţi. A voit Dumnezeu să le răsplătească dragostea cea mare faţă de El şi slujirea lor şi să le schimbe întristarea sufletului în bucurie. Ele să fie cele dintâi care să vadă cu ochii lor mântuirea lui Israel împlinită de către Singurul Om din lumea aceasta Care putea să o facă: Domnul şi Mântuitorul nostru Iisus Hristos, prin biruirea morţii şi dăruirea învierii pentru tot omul şi mai ales pentru cel care va crede în El (1 Timotei 4, 10).

Iar misiunea pe care femeile au primit-o îndată după ce L-au

(Continuare în pag. a 2-a)

Scrisoare Pastorală la Învierea Domnului – 2010

(Urmare din pag. întâi)

văzut pe Domnul Înviat şi chiar mai înainte ca El să le dea voie să Îl atingă (Ioan 20, 17), a fost aceea de a duce mai departe această veste bună, că moartea a fost biruită şi înghiţită de către viaţă, prin jertfa Domnului Iisus Hristos. Să spună şi Sfinţilor Săi Apostoli, pe care înainte de Răstignirea Sa i-a numit cu numele de prietenii Săi (Ioan 15, 14-15), această veste bună şi să le risipească şi lor din suflete teama şi îndoiala. Iată că Domnul Hristos Îşi îndeplineşte făgăduinţa faţă de ucenicii Săi: „Nu vă voi lăsa pe voi orfani, ci voi veni la voi" (Ioan 14, 18). Hristos, deşi toţi credeau că prin moartea Sa a dispărut odată pentru totdeauna din istorie, pentru că nu ştiau ce înseamnă învierea din morţi (Marcu 9, 10), nu doar că îşi plineşte cuvântul că va învia din morţi, ci le arată şi pe mai departe ucenicilor Săi, pe care îi iubeşte, pentru că au rămas cu El în încercările Sale (Luca 22, 28) dragostea Sa şi purtarea Sa de grijă. Aceasta înţelegând-o, chiar şi noi, creştini din secolul XXI, vom afla mângâiere şi sprijin de la Dumnezeu în încercările noastre.

Deşi nu s-au dumirit prea bine Femeile Mironosiţe despre învierea morţilor şi despre acest dar făcut de Mântuitorul Iisus Hristos oamenilor, ele au făcut ascultare de porunca Domnului şi au spus Sfinţilor Apostoli toate cele întâmplate. Chiar de n-au fost pe deplin crezute, totuşi unii dintre Apostoli au alergat la mormânt (Ioan 20, 4) să vadă de sunt adevărate spusele femeilor şi nu mică le-a fost mirarea văzând că este întocmai aşa cum li se spusese, dar pe Domnul Cel Înviat nu L-au întâlnit (Luca 24, 24).

Dar Învierea Domnului nu s-a făcut ca să fie ţinută sub tăcere şi pentru aceasta, la scurtă vreme după această minunată şi cutremurătoare dimineaţă, Domnul s-a arătat şi Sfinţilor Săi Ucenici, pe care i-a încredinţat căci cu adevărat El este şi că a înviat din morţi, fără a-i lipsi însă şi de mustrarea Sa făcută pentru împietrirea inimilor lor, pentru că nu i-au crezut pe cei care deja Îl văzuseră înviat. Domnul nu a lăsat prea mult la încercare nici credinţa lui Toma, marele absent de la această întâlnire de taină şi după şapte zile de la prealuminata zi a Învierii Sale, în acelaşi loc şi aproape în acelaşi fel şi-a cercetat din nou ucenicii, arătându-i lui Toma mâinile şi picioarele Sale, dimpreună cu coasta Sa cea străpunsă pe cruce, cu îndemnul: „şi nu fi necredincios, Tomo, ci credincios!" (Ioan 20, 27). Şi astfel, a mai adăugat Domnul o altă fericire la cele opt împărtăşite cândva ucenicilor, pe vremea când Îşi începea lucrarea: „fericiţi cei care n-au văzut şi au crezut" (Ioan 20, 29), fericind pe aceia care îşi vor pune nădejdea în Dumnezeul Cel ce S-a Arătat, fără a cerceta prea mult, cu simţurile lor, tainele cele dumnezeieşti. Căci cu adevărat nu este pe acest pământ mai mare dar şi binecuvântare decât aceea de a avea credinţă în Dumnezeu şi în ajutorul Lui.

Iubiţi fraţi, cinstitori ai Învierii Domnului,

Nici Sfinţii Apostoli nu s-au întărit pe dată în credinţa lor, după ce L-au văzut pe Domnul Hristos Cel Înviat, după cum se poate lesne înţelege şi din îndemnul Său de a rămâne în cetatea Ierusalimului până ce se vor îmbrăca cu putere de sus (Luca 24, 49). Dar mai apoi, porunca Lui către aceştia i-a trimis în Ierusalim şi în Iudeea şi în Samaria şi până la marginile pământului, pentru a-I fi martori (Faptele Apostolilor 1, 8). Lui şi Sfintei Sale învieri, pentru ca tot cel care va crede în cuvintele lor şi se va boteza, păzind poruncile lui Hristos, să afle mântuirea. Şi nu puţini au fost cei care au crezut în Domnul Hristos şi L-au mărturisit pe El cu preţul vieţii, convinşi fiind că chipul acestei lumi trece, iar viaţa aceasta şi ea trecătoare şi stricăcioasă este, dar ei, prin credinţa lor în Hristos şi în cuvintele Sale, au nădejde că vor moşteni viaţa cea veşnică, dimpreună cu El, întru Împărăţia Tatălui Său. Această chemare şi către noi se-ndreaptă. Şi noi chemaţi suntem să credem în Domnul şi-n Învierea Sa şi Lui să-i fim dovadă în lumea aceasta de lut şi de păcat. De la botezul nostru întru Hristos primit-am şi noi acest dar al credinţei şi al biruinţei asupra morţii. Dar fără stăruinţă şi osteneală multă, el nu va rodi în sufletele noastre, după cum s-ar cădea şi după cum şi Dumnezeu voieşte. Atunci când candela credinţei va începe să strălucească necontenit în sufletele noastre, nu vor mai fi încercări din astă lume care să ne tulbure prea tare. Ele se vor risipi, pe rând, lovindu-se de stânca cea tare pe care, întru credinţă, Domnul Hristos o va întări şi în ale noastre suflete.

Să nu stăm, aşadar, prea mult pe gânduri, cu sufletele apăsate de povara lumii şi a păcatului, ci să alergăm şi noi, dimpreună cu Femeile Mironosiţe şi cu ceilalţi Ucenici, la piatra pe care îngerul a răsturnat-o de pe mormântul gol al Domnului, cu dorinţa de a-L întâlni şi de a-I sluji. Şi în El să ne punem nădejdea noastră, căci nu a fost vreodată, pe pământul nostru cel vechi de zile, un alt om, care, asemenea Lui şi în aceeaşi măsură, să îşi pună viaţa din dragoste pentru om şi pentru mântuirea lui. Pentru toţi oamenii, între care şi noi ne numărăm. Iar mai apoi, după ce ne vom fi bucurat de vederea sau de cuvântul Lui, precum acei ucenici râvnitori, să îi rugăm pe Maica Domnului, pe Sfinţii Săi Apostoli şi pe toţi Sfinţii Săi să ne ajute şi nouă ca să fim moştenitori ai Domnului Hristos şi ai binecuvântării pe care şi ei au primit-o. Şi astfel, primind mângâierea, pacea şi bucuria Domnului Hristos, Lui să-i încredinţăm toată viaţa noastră, rugându-L să ne dăruiască dragostea deplină în El şi bucuria de a putea mărturisi şi noi, la rândul nostru, tuturor, acest mare dar al Sfintei Sale Învieri.

Al vostru, al tuturor, de tot binele voitor şi către Domnul cel Înviat rugător,

† Siluan
Episcopul Eparhiei Ortodoxe
Române din Ungaria

Dată în Reşedinţa noastră Episcopală din Giula, la Praznicul Învierii Domnului, în Anul Mântuirii 2010.

Sărbătoarea Învierii Domnului în Episcopia din Ungaria

În toate bisericile Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria, potrivit tradiţiei, la Praznicul Învierii Domnului nostru Iisus Hristos a fost săvârşită Slujba Învierii, la miezul nopţii şi Sfânta Liturghie a Sfântului Ioan Gură de Aur, în dimineaţa din ziua Praznicului. Preasfinţitul Părinte Episcop Siluan a săvârşit Slujba Învierii şi Sfânta Liturghie în biserica parohiei şi a Aşezământului Monahal „Sfântul Ioan Botezătorul" din Budapesta, împreună cu preoţii slujitori la acest sfânt locaş de cult şi cu toţi credincioşii prezenţi în număr mare la această sărbătoare. După cum este obiceiul la biserica din Budapesta, slujba Învierii a debutat, după primirea luminii, cu o procesiune în jurul curţilor Gojdu, după care s-au desfăşurat toate cele rânduite pentru această slujbă, care s-a finalizat prin săvârşirea Sfintei Liturghii şi printr-o agapă frăţească pentru toţi credincioşii rămaşi până la finalul acestei frumoase privegheri pascale. Budapesta este singura parohie din cadrul Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria în care Sfânta Liturghie se săvârşeşte noaptea, imediat în continuarea Slujbei Învierii.

Tot la Praznicul Învierii Domnului, Preasfinţitul Părinte Siluan a asistat şi la slujba Sfintei Liturghii săvârşită în dimineaţa zilei de Duminică la Catedrala Episcopală din Giula, unde a participat un număr mare de credincioşi. La finalul Sfintei Liturghii, clerul şi credincioşii Catedralei au fost martorii unui frumos program cuprinzând cântece şi poezii de Sfintele Paşti, rostite de copii de la grădiniţa şi şcoala generală românească din Giula. După ce a ciocnit tradiţionalul ou roşu cu credincioşii Catedralei, Preasfinţitul Părinte Siluan a participat, împreună cu Pr. Consilier Teodor Marc, la slujba Vecerniei Învierii, numită şi „A doua Înviere", săvârşită în biserica romano-catolică din localitatea Şărcad (Sarkad), prin bunăvoinţa preotului, care a pus biserica la dispoziţia comunităţii româneşti, şi la iniţiativa Autoguvernării Minoritare Româneşti din Şărcad, condusă de Domnul Ioan Tat. Şărcadul este o localitate în care trăiesc şi români, deşi aceştia sunt în număr mic şi nu au un locaş propriu de cult. Cu ocazia Sărbătorii Sfintelor Paşti s-au mai organizat la Şărcad şi în anii trecuţi astfel de slujiri liturgice, urmate de o agapă frăţească, momente în care credincioşii participanţi s-au putut bucura de slujba şi comuniunea românească cu ierarhul şi preoţii din cadrul Episcopiei.

În seara Praznicului Sfintelor Paşti, Preasfinţitul Părinte Siluan a săvârşit Slujba Vecerniei Învierii şi în Catedrala Episcopală din Giula, în fruntea unui sobor format din preoţii din Permanenţa Eparhială şi de la cele două biserici româneşti din Giula.

În cea de a doua zi a Praznicului Învierii Domnului, Episcopul Românilor Ortodocşi din Ungaria a săvârşit Sfânta Liturghie în biserica parohiei Micherechi, iar în cea de a treia zi, în biserica cu hramul „Naşterea Maicii Domnului" din Bichiş, care are şi statut de Paraclis Episcopal.

Biroul de Presă al Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria

Slujire arhierească şi festival coral pascal la Giula

În Duminica a Treia după Sfintele Paşti, închinată Femeilor Mironosiţe, românii ortodocşi din oraşul Giula, dar şi din întreaga Episcopie Ortodoxă Română din Ungaria au avut parte de o mare sărbătoare. În Catedrala Episcopală cu hramul „Sfântul Ierarh Nicolae" din Giula au coliturghisit Înaltpreasfinţitul Părinte Arhiepiscop Timotei al Aradului, Preasfinţitul Părinte Episcop Lucian al Caransebeşului şi Preasfinţitul Părinte Episcop Siluan, al românilor ortodocşi din Ungaria, împreună cu un sobor de preoţi şi diaconi din cele trei episcopii, răspunsurile liturgice fiind date de Corul de Cameră „Emil Monţia" al Casei de Cultură din Arad, condus de Domnul Profesor Ovidiu Boar şi de Corul „Armonia" din Baia Mare, condus de Doamna Preoteasă Mihaela Pop Zăiceanu.

În după amiaza aceleaşi zile, pe scena Casei de Cultură a oraşului Giula, în prezenţa celor trei ierarhi coliturghisitori, a Doamnei Primar al Giulei, Klára Perjési, a Domnului Kovács József, noul deputat ales al Giulei pentru Parlamentul de la Budapesta, a Domnului Consul General de la Giula, Ioan Fodoreanu, a Domnului Consul Marin Ursuţ, de la Budapesta, a Doamnei Maria Gurzău Czeglédi, Directoarea Şcolii Generale şi a Liceului Românesc „Nicolae Bălcescu" din Giula, a Doamnei Eva Iova-Şimon, Directoarea Săptămânalului „Foaia Românească", a

Slujire arhierească în Catedrală Episcopală din Giula

altor oficialităţi şi a peste 400 de spectatori, a avut loc festivalul coral pascal intitulat: „Veniţi de luaţi lumină!". La acest festival, pe lângă cele două coruri menţionate mai sus, au mai fost prezente Corul preoţilor din Episcopia Caransebeşului şi Grupul Psaltic „Katharsis" al aceleaşi episcopii, ambele conduse de Domnul Profesor Alin Buliga. Fiecare dintre corurile invitate la acest festival şi-a adus o contribuţie valoroasă, punând în evidenţă talentul interpreţilor, munca lor susţinută şi mai ales arta dirijorală a celor trei maeştri care conduc aceste coruri, dar interpretarea plină de har şi sensibilitate a Grupului Psaltic „Katharsis", care a încheiat festivalul de la Giula, a impresionat în mod cu totul deosebit sufletele tuturor participanţilor, întreaga manifestare din această seară făcând pe românii din Ungaria să se simtă mândri de naţionalitatea lor română şi recunoscători faţă de sprijinul oferit de fraţii lor întru credinţă şi neam din România şi în special de cei doi ierarhi oaspeţi ai Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria. Cu acest prilej, din partea Episcopiei Caransebeşului au fost oferite participanţilor compact discuri, reviste, iconiţe, cărţi de rugăciune şi alte daruri.

Festivalul prezentat pentru spectatorii giulani, dar şi pentru ceilalţi participanţi, atât din parohiile Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria, cât şi din parohiile învecinate, aflate dincolo de graniţă, în Arhiepiscopia Aradului, pe lângă bucuria şi lumina perioadei pascale, pe care le-a revărsat cu prisosinţă în sufletele tuturor celor prezenţi, a avut un rol deosebit şi în promovarea valorilor româneşti pentru publicul maghiar care trăieşte în oraşul Giula.

Biroul de Presă al Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria

Manifestări spirituale şi culturale în Episcopia din Ungaria

Sâmbătă, 10 aprilie a.c., la Consiliul Judeţean din Bichişceaba a avut loc o întâlnire între autorităţi maghiare şi române, sub conducerea Domnului Preşedinte Domokos László, întâlnire care a inaugurat luna culturii române la Bichişceaba, în continuare fiind prezentată la teatrul Jókai din aceeaşi localitate piesa cu titlul: *„O scrisoare pierdută"*, de I.L. Caragiale, pregătită vreme de câteva luni de actori maghiari ai acestui teatru, sub îndrumarea Domnului Laurian Leontin Oniga, Directorul Teatrului de Stat din Arad. La manifestarea care a mai cuprins şi vernisarea expoziţiei de fotografii numită: *„Transilvania cu alţi ochi"*, realizate de tineri cu handicap din judeţul Bichiş şi vernisarea lucrărilor pictorului şi graficianului Onisim Colta din Arad, au participat Preasfinţitul Părinte Episcop Siluan, Doamna Ambasador Irina Comaroschi, Domnul Consul General Ioan Fodoreanu, Domnul Levente Bognár, Viceprimarul Aradului şi alte oficialităţi.

În Duminica Sfântului Apostol Toma, după un obicei devenit tradiţie, la capela românească din Budapesta a avut loc pomenirea morţilor şi a marelui mecenat al românilor din Ungaria, Emanuil Gojdu, la Sfânta Liturghie Arhierească săvârşită sub protia Preasfinţitului Părinte Episcop Siluan. Un parastas pentru Emanuil Gojdu a fost săvârşit apoi la cimitirul Kerepesi din Budapesta, unde binefăcătorul studenţilor români din Transilvania îşi doarme somnul de veci în aşteptarea învierii, după care Doamna Maria Berényi, Directoarea Institutului de Cercetare al Românilor din Ungaria, a rostit un inedit cuvânt de prezentare a lui Emanuil Gojdu, urmat de o depunere de coroane de flori la mormântul său.

Parastas pentru Emanuil Gojdu la Budapesta

Luni, 12 aprilie a.c., Preasfinţitul Părinte Episcop Siluan, răspunzând invitaţiei Preasfinţitului Părinte Episcop Lucian al Caransebeşului, a participat alături de Preasfinţia Sa şi de Preasfinţiţii Episcopi Nicodim al Severinului şi Strehaiei, Sebastian al Slatinei şi Romanaţilor şi Gurie al Devei şi Hunedoarei la vizita pastorală făcută la biserica monument istoric din Mehadia, unde au fost întâmpinaţi de credincioşi şi de foarte mulţi elevi, precum şi la Mânăstirea „Naşterea Maicii Domnului" din Herculane.

Marţi, 13 aprilie a.c., în sala de festivităţi „Episcop Elie Miron Cristea" a Episcopiei Caransebeşului, în prezenţa Preasfinţiţilor Episcopi Lucian al Caransebeşului, Nicodim al Severinului şi Strehaiei, Daniil al „Daciei Felix", Siluan al Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria şi Paisie Lugojanul a avut loc deschiderea oficială a Simpozionului Internaţional „Credinţă şi mărturisire", dedicat anului omagial al Crezului Ortodox şi Autocefaliei Bisericii Ortodoxe Române, dar şi împlinirii a o sută de ani de la instalarea la Caran-

(Continuare în pag. a 4-a)

Manifestări spirituale şi culturale în Episcopia din Ungaria

(Urmare din pag. a 3-a)

sebeş a Episcopului Elie Miron Cristea, cel care avea să devină ulterior primul Patriarh al Bisericii noastre Ortodoxe Române. Simpozionul, care a adunat atât profesori şi conferenţiari din România, dar şi din ţările vecine ei (Serbia, Ungaria şi Basarabia), a evocat în mod elocvent aspecte importante din viaţa acestui mare ierarh român, dar şi teme legate de problema autocefaliei şi s-a constituit într-un eveniment apreciat de toţi participanţii. Simpozionul menţionat a făcut parte din manifestarea intitulată „Zilele credinţei şi culturii în Caraş-Severin", ajunsă la cea de a IV-a ediţie şi care s-a deschis prin Sfânta Liturghie Arhierească din Duminica Tomii, cu ocazia hramului noii Catedrale Episcopale din Caransebeş.

Ierarhi, preoţi şi copii la biserica din Mehadia, Episcopia Caransebeşului

Joi, 15 aprilie a.c., la sediul Uniunii Culturale a Românilor din Ungaria, de la Giula, în organizarea acestei instituţii, precum şi a Consulatului General al României la Giula şi a Bibliotecii Judeţene „Gheorghe Şincai" din Oradea, a avut loc o manifestare dedicată francofoniei, la împlinirea a 40 de ani de la inaugurarea acestui curent şi a 130 de ani de diplomaţie româno-franceză, la care au prezentat referate Domnul Consul General Ioan Fodoreanu şi Doamna Director Ligia Mirişan, Directorul Bibliotecii Orădene. La această manifestare a fost prezent şi Preasfinţitul Părinte Episcop Siluan, împreună cu o delegaţie de clerici din partea Episcopiei.

Biroul de Presă al Bisericii Ortodoxe Române din Ungaria

Conferinţă şi prezentare despre icoanele pe sticlă de la Sibiel, la Institutul Cultural Român din Seghedin

La sediul filialei din Seghedin a Institutului Cultural Român de la Budapesta a avut loc în seara zilei de sâmbătă, 20 martie a.c., un eveniment de excepţie pentru publicul prezent la această manifestare. Este vorba despre o conferinţă, însoţită de o prezentare multimedia, susţinută de către jurnalistul italian Giovanni Ruggeri, un mare iubitor al artei religioase româneşti şi în special al icoanelor pe sticlă, dar şi un însufleţit mesager al României şi al frumuseţilor sufletului românesc, atât în Italia, cât şi în alte ţări. Sosit în urmă cu mai mulţi ani în România într-un simplu pelerinaj, a descoperit cu acea ocazie asemănarea dintre ţara noastră şi ţara sa de origine şi în felul acesta a început un itinerar spiritual, finalizat cu o mare dragoste faţă de România şi de sufletul ţăranului român, care a fost în stare să creeze nu doar simple icoane, ci adevărate opere de artă populară, vrednice de a fi cunoscute şi preţuite de către iubitori ai artei, religiei şi frumosului din întreaga lume.

Giovanni Ruggeri se dovedeşte a fi, în acelaşi timp, un mare admirator al credinţei mărturisitoare româneşti, concretizată, de pildă, prin persoana Părintelui Zosim Oancea de la Sibiel, credinţă care şi-a purtat cu demnitate crucea pătimirii în timpul regimului comunist şi care a ştiut să arate, mai apoi, iertarea şi bunătatea sufletului întărit de Hristos de-a lungul grelelor suferinţe provocate de temniţele regimului din acea vreme. Cu multă emoţie, jurnalistul italian a citat în timpul acestei conferinţe din cuvintele inspirate şi încercate în focul pătimirilor, ale Părintelui Zosim Oancea, de numele căruia se leagă şi înfiinţarea muzeului de icoane pe sticlă de la Sibiel, prin care acest preot român a făcut ca un simplu sat românesc, văzut de regimul comunist ca un loc perfect de izolare pentru un preot incorigibil la „rigorile" şi reeducarea regimului ateu, să ajungă un loc de pelerinaj pentru personalităţi marcante din întreaga lume, din domeniul teologic, dar şi din alte domenii.

Cu încântare sufletească, participanţii la această conferinţă, între care s-a numărat Preasfinţitul Părinte Episcop Siluan, au putut asista la o adevărată mărturisire despre România şi valorile sale, într-o lume în care, din păcate, de multe ori imaginea românilor este percepută în mod greşit, în funcţie de interesele celor care au ştiut să profite de calităţile compatrioţilor noştri plecaţi departe de casă pentru a-şi câştiga un trai mai bun, dar nu au ezitat să critice în mod dur greşelile şi păcatele unora dintre românii aflaţi în pribegie. În acest context, evenimentul petrecut la Seghedin, care cu o seară înainte a fost reiterat la Budapesta, dar care a mai avut loc şi în alte părţi din România şi din Europa, a constituit o mare bucurie pentru toţi cei prezenţi, care au putut, încă o dată, să fie mândri de faptul că Dumnezeu a rânduit să se nască români.

Biroul de Presă al Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria

Slujire arhierească şi hirotesie de arhimandrit la Catedrala Episcopală din Giula

La Praznicul Împărătesc al Buneivestiri a Maicii Domnului, la Catedrala Episcopală din Giula au coliturghisit Preasfinţitul Părinte Nicodim, Episcopul Severinului şi Strehaiei şi Preasfinţitul Părinte Siluan, Episcopul Eparhiei Ortodoxe Române din Ungaria, dimpreună cu alţi clerici din cele două eparhii, între care s-au numărat Părintele Vicar Eparhial Pavel Ardelean de la Giula, Părintele Arhimandrit Pavel Nicolăescu, Stareţul Sfintei Mânăstiri Topolniţa, din Episcopia Severinului şi Strehaiei şi Părintele Protosinghel Calinic Covaci, Consilierul Administrativ-Bisericesc şi Exarhul mânăstirilor din Episcopia de la Giula.

Pe lângă cinstirea cuvenită acestei mari sărbători din calendarul creştin-ortodox şi Maicii Domnului, căreia îi este dedicat Praznicul Împărătesc al Buneivestiri, clericii şi credincioşii care s-au rugat împreună în Catedrala românească de la Giula au mai fost martorii unui eveniment important, şi anume hirotesia întru Arhimandrit a Părintelui Calinic Covaci. Potrivit prevederilor cuprinse în Statutul de organizare şi funcţionare a Bisericii Ortodoxe Române şi în Regulamentul pentru organizarea vieţii monahale şi funcţionarea administrativă şi disciplinară a mânăstirilor şi ca urmare a cererii făcute de către Preasfinţitul Părinte Episcop Siluan, Sfântul Sinod a aprobat în şedinţa sa de lucru din 10 februarie 2010 ridicarea la rangul de Arhimandrit a Părintelui Calinic Covaci. Astfel, Sărbătoarea Buneivestiri a Maicii Domnului a constituit şi momentul de ducere la îndeplinire a acestei hotărâri luate de către Sfântul Sinod, care a accentuat importanţa sărbătorii şi a caracterul ei festiv pentru credincioşii ortodocşi români de la Giula.

Biroul de Presă al Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria

BULETINUL EPISCOPIEI – Periodic lunar al Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria. Editor responsabil: **Prot. Pavel Ardelean,** vicar episcopal. Redactor responsabil: **Pr. Cosmin Pop**. Redacţia: 5700 Giula, Parcul Sf. Nicolae nr. 2. Internet: www.atruroman.hu. Telefon: 66/361-281, 66/463-880. Fax: 66/463-867. Tiparul: Mozi Nyomda Bt., 5600 Békéscsaba, str. Luther nr. 4/B. Director: **Garai György.** Apariţia publicaţiei este asigurată şi de Fundaţia Publică „Pentru Minorităţile Naţionale şi Etnice din Ungaria". A havilap megjelenését a „Magyarországi Nemzeti és Etnikai Kisebbségekért Közalapítvány" támogatja.